

7. Zarzut siódmy, oparty na twierdzeniu, że selektywna korzyść zostałaby wyeliminowana, a odzyskanie nie byłoby wymagane, gdyby Zjednoczone Królestwo miało rozszerzyć GFE z mocą wsteczną na pożyczki na rzecz spółek wyższego szczebla oraz na pożyczki na rzecz stron trzecich. Komisja nie uwzględniła okoliczności, iż podjęcie takiego działania wyeliminowałoby wszelkie selektywne korzyści (zakładając na chwilę, że korzyści takie w ogóle zostały przysporzone) i w takim wypadku nie istniałaby niezgodna z prawem pomoc państwa podlegająca odzyskaniu na podstawie prawa Unii.
8. Zarzut ósmy, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że przy ustalaniu kwoty pomocy podlegającej odzyskaniu straty, ulgi lub zwolnienia podatkowe, które były dostępne dla skarżącej (jako rozszczenie, w drodze wyboru lub automatycznie) w czasie, gdy wniosła o zastosowanie GFE, lub które byłyby dla niej dostępne w owym czasie, gdyby nie wniosła o zastosowanie GFE, powinny być zostać uwzględnione, nawet jeśli uprawnienie do powołania się na takie straty, ulgi lub zwolnienia podatkowe uległo już przedawnieniu w świetle prawa Zjednoczonego Królestwa. Strona skarżąca utrzymuje, że w taki sposób należy interpretować motyw 203 zaskarżonej decyzji, przy czym jeśli tak nie jest, to decyzja ta jest nieprawidłowa, ponieważ brak uwzględnienia takich strat, ulg lub zwolnień podatkowych skutkuje zawyżeniem kwoty pomocy, co prowadzi do powstania zakłócenia na rynku wewnętrznym.
9. Zarzut dziewiąty, oparty na twierdzeniu, że strona pozwana nie przedstawiła uzasadnienia w odniesieniu do zwolnienia z tytułu kwalifikowalnych zasobów i zwolnienia z tytułu dopasowanych odsetek oraz nie przeprowadziła kompleksowej analizy wszystkich istotnych czynników. Komisja nie dokonała rozróżnienia pomiędzy trzema odrębnymi zwolnieniami przewidzianymi we wspomnianym rozdziale 9, które funkcjonują niezależnie, i nie zrozumiała, że zwolnienie z tytułu kwalifikowalnych zasobów i zwolnienie z tytułu dopasowanych odsetek nie upoważniają do zastosowania testu funkcji decyzyjnych i zarządczych, i że istnienie w owym rozdziale 9 zwolnienia z tytułu dopasowanych odsetek świadczy o tym, że strona pozwana popełniła błąd, definiując system odniesienia zbyt wąsko jako przepisy zawarte we wspomnianej części, a nie szerzej, jako brytyjski system podatku od osób prawnych.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2019 r. – Simfer Jersey/Komisja

(Sprawa T-786/19)

(2020/C 45/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Simfer Jersey Ltd (Saint Helier, Jersey) (przedstawiciele: adwokaci N. Niejahr i B. Hoorelbeke oraz A. Stratakis i P. O'Gara, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych w zakresie, w jakim uznano w niej, że domniemany środek pomocy stanowi pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE i nakazano jego odzyskanie wraz z odsetkami, w tym od skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2, 3 i 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nakazano w niej odzyskanie pomocy niezgodnej z rynkiem wewnętrznym wraz z odsetkami, w tym od skarżącej;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE uznając, że domniemany środek pomocy przynosi selektywną korzyść:
  - a) spółkom korzystającym ze zwolnienia podatkowego w wysokości 75 % w odniesieniu do umów kwalifikowanej pożyczki niskiego ryzyka, ponieważ Komisja:
    - błędnie zidentyfikowała brytyjski system dotyczący kontrolowanych spółek zagranicznych jako system odniesienia oraz naruszyła prawo, stwierdzając, że zwolnienie podatkowe w wysokości 75 % stanowi odstępstwo od podatkowego systemu odniesienia, z uwagi na to, że:
      - (i) ustalenie odstępstwa błędnie opiera się na technice legislacyjnej;
      - (ii) test funkcji decyzyjnych i zarządczych nie jest głównym testem dla brytyjskiego systemu dotyczącego kontrolowanych spółek zagranicznych; oraz
      - (iii) umowy kwalifikowanej pożyczki i umowy niekwalifikowanej pożyczki nie dotyczą takiej samej sytuacji prawnej i faktycznej, a w każdym wypadku Komisja naruszyła prawo stosując poprzez analogię lub powołując się w niewłaściwy sposób na przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164 ⁽¹⁾.
    - popełniła błąd co do okoliczności faktycznych i naruszyła prawo stwierdzając, że zwolnienie podatkowe w wysokości 75 % nie jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego w taki sam sposób, jak zwolnienie podatkowe dla finansowania grup, które ma zastosowanie do zysków finansowych nieprzeznaczonych do obrotu objętych przepisami sekcji 371 EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej z 2010 r. (przepisy międzynarodowe i inne)] (inwestycje kapitałowe ze Zjednoczonego Królestwa).
  - b) spółkom korzystającym ze zwolnień podatkowych dopasowanych odsetek i kwalifikowanych zasobów, ponieważ Komisja:
    - błędnie zidentyfikowała brytyjskie przepisy dotyczące kontrolowanych spółek zagranicznych jako system odniesienia oraz naruszyła prawo, stwierdzając, że zwolnienia podatkowe dopasowanych odsetek i kwalifikowanych zasobów stanowią odstępstwo od podatkowego systemu odniesienia, z uwagi na to, że:
      - (i) ustalenie odstępstwa błędnie opiera się na technice legislacyjnej, a test funkcji decyzyjnych i zarządczych nie jest głównym testem dla brytyjskich przepisów dotyczących kontrolowanych spółek zagranicznych;
      - (ii) podatnicy kwalifikujący się do skorzystania ze zwolnień podatkowych dopasowanych odsetek i kwalifikowanych zasobów nie znajdują się w tej samej sytuacji prawnej i faktycznej co podatnicy, którzy się do takiego skorzystania nie kwalifikują.
    - popełniła błąd co do okoliczności faktycznych i naruszyła prawo stwierdzając, że zwolnienia podatkowe dopasowanych odsetek i kwalifikowanych zasobów nie są uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ nie wykazała, że domniemany środek pomocy mógł wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi i groził zakłóceniem konkurencji.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że alternatywnie Komisja naruszyła art. 49 TFUE uznając domniemany środek pomocy za pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym, który nie narusza zagwarantowanej w art. 49 TFUE swobody przedsiębiorczości.

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła podstawową zasadę równego traktowania/niedyskryminacji poprzez potraktowanie zysków finansowych nieprzeznaczonych do obrotu pochodzących z kwalifikowanych pożyczek w taki sam sposób jak zysków finansowych nieprzeznaczonych do obrotu pochodzących z niekwalifikowanych pożyczek; oraz poprzez potraktowanie zwolnienia podatkowego dla finansowania grup w różny sposób w zależności od tego, czy zyski finansowe nieprzeznaczone do obrotu są objęte zakresem sekcji 371 EB czy sekcji 371 EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej z 2010 r. (przepisy międzynarodowe i inne)].
5. Zarzut piąty, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący tego, że nawet jeśli domniemany środek pomocy jest objęty zakresem stosowania art. 107 ust. 1 TFUE, to Komisja, nakazując odzyskanie kwot pomocy rzekomo niezgodnej z rynkiem wewnętrznym od beneficjentów domniemanego środka pomocy, naruszyła art. 16 ust. 1 rozporządzenia proceduralnego ⁽²⁾, ponieważ takie odzyskanie narusza ogólne zasady prawa Unii, a mianowicie zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadę pewności prawa.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (tekst jednolity) (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2019 r. – The Sage Group i in./Komisja

(Sprawa T-787/19)

(2020/C 45/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Sage Group plc (Newcastle Upon Tyne, Zjednoczone Królestwo), Sage Treasury Company Ltd (Newcastle Upon Tyne), Sage Irish Investments One Ltd (Newcastle Upon Tyne) i Sage Irish Investments Two Ltd (Newcastle Upon Tyne) (przedstawiciele: J. Lesar, solicitor i K. Beal, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;
- w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżące w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja błędnie zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE i/lub popełniła oczywisty błąd w ocenie przy wyborze ram odniesienia dla analizy systemu podatkowego. Komisja powinna była uznać za ramy odniesienia brytyjski system opodatkowania osób prawnych, a nie jedynie sam system opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ).